

دانشکده شهید مطهری تفت

جزوه مسابقی اینترنت

تهیه کننده:

حامد شاهی

ایمیل:

Gvrshh@yahoo.com

ترم دوم ۱۳۹۶

فهرست مطالب

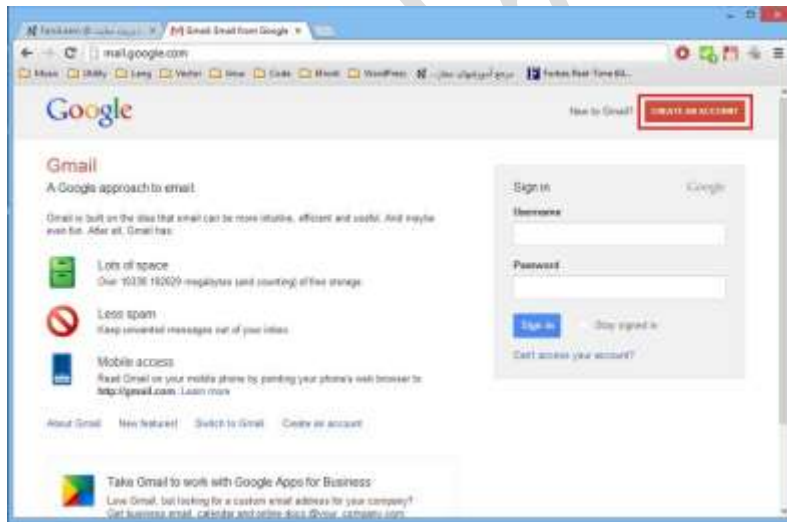
۱	چگونگی ساخت جیمیل
۳	ساخت ایمیل در یاهو
۴	چگونگی ساخت ایمیل در اوتلوک
۴	نکات ایمنی در ساخت انواع ایمیل
۴	فهرست موتورهای جستجو
۴	موتورهای جستجوی عمومی
۵	موتورهای جستجوی کد باز
۵	موتورهای فرا جستجو
۶	موتورهای جستجوی محلی
۷	موتورهای جستجوی سیکی
۱۱	مرورگر های ناشناس
۱۲	۱. Stainless
۱۳	۲. Maxthon
۱۴	۳. Sleipnir
۱۵	۴. Swiftfox
۱۶	۵. Lunascape
۱۷	۶. Konqueror
۱۸	۷. SeaMonkey
۱۹	۸. OmniWeb
۲۰	۹. Camino
۲۱	۱۰. Flock
۲۲	آموزش روش آی پی IP دادن به کامپیوتر ویندوز ۷
۲۷	آموزش کار با دستور Ipconfig
۲۹	آموزش کار با دستور Ping در CMD

۳۳.....	رفع مشکل توسط دستور Ping
۳۳.....	دستور ping برای عیب یابی شبکه
۳۵.....	معرفی دستور Tracert
۳۸.....	نحوه فعال کردن Remote Desktop در ویندوز ۷ و ۸

چگونگی ساخت جیمیل

جیمیل (gmail) که نام سرویس ایمیل گوگل می باشد یکی از محبوب ترین ارائه دهندگان سرویس ایمیل در دنیاست .امکانات اولیه این سرویس رایگان بوده و از کارای بالایی چه از نظر سرعت و چه از نظر امنیت برخوردار است. همچنین ثبت نام در این سرویس همراه با ایجاد حساب کاربری فراگیر گوگل بوده که امکان استفاده از دیگر امکانات گوگل را نیز برای شما فراهم می سازد. همچنین اگر کاربر اندروید هستید استفاده از این سرویس با توجه به سازگاری آن با اندروید توصیه میگردد. در ادامه چگونگی ساخت ایمیل در جیمیل را برایتان توضیح خواهیم داد.

برای ساختن جیمیل به آدرس mail.google.com بروید و روی کلید مشخص شده (Create An Account) به معنای ساخت یک حساب کاربری جدید کلیک کنید.

در این قسمت گوگل اطلاعات اولیه ای از شما درخواست می کند، بخش اول اطلاعات شامل نام، نام خانوادگی، آدرس ایمیل مورد نظرتان (ID)، کلمه عبور یا همان پسوردتان (Password) می باشد.

وقتی نام در قسمت ۱ و نام خانوادگیتان در قسمت ۲ را تعیین کردید و به فیلد آدرس ایمیل رفتید آدرس ایمیل مورد نظرتان را در قسمت ۳ بنویسید. توجه داشته باشید در آدرس ایمیل فقط می توانید از حروف انگلیسی، اعداد، نقطه(.) و خط تیره به صورت زیر خط (Under score) استفاده کنید و استفاده از سایر علامت ها باعث خطا در روند ساخت ایمیل خواهد شد که نمونه ای از خطا بعثت در دسترس نبودن آدرس مورد نظر ما مشخص شده است. لازم به ذکر است که این محدودیت کاراکتری استاندارد جهانی بوده و همه سرویسهای ارائه دهنده ایمیل از این استاندارد می کنند.

در ادامه کلمه عبورتان را باید دو بار در قسمت های مشخص شده وارد نمایید. این کار برای جلوگیری از تایپ اشتباه پسورد یا کلمه عبور برای کاربر است. انتخاب کلمه عبور بسیار مهم است و نباید ساده و قابل حدس زدن باشد.

در انتخاب کلمه عبور استفاده از حروف کوچک و بزرگ، اعداد و علائم توصیه می شود.

آدرس ایمیل و کلمه عبور را به خاطر بسپارید زیرا برای ورود به ایمیل و دسترسی به نامه هایتان باید آنها را به یاد داشته باشید.

در ادامه تاریخ تولد، جنسیت، شماره موبایل، آدرس ایمیل دیگری که متعلق به شما باشد را دریافت می کند، در قسمت ۴ کلمات نمایش داده شده را به دقت وارد کنید. لطفا در نظر داشته باشید که کلیه این اطلاعات را با دقت کامل و به درستی وارد نمایید زیرا در صورت فراموشی کلمه عبور، گوگل به این اطلاعات برای بازیابی حساب کاربریتان نیاز خواه داشت.

در انتهای صفحه روی کلید مشخص شده (Next Step) کلیک کنید تا روند ساخت ایمیل ادامه یابد. اگر در اطلاعات وارد شده در بخش های قبلی اشتباهی نداشته باشید به صفحه گوگل پلاس خواهید رفت که بعثت فیلتر بودن این صفحه در ایران باز نخواهد شد.

پس بار دیگر به آدرس mail.google.com مراجعه کرده تا گوگل شما را به صندوق پستی وارد کند. حال وارد صندوق پستی شده اید و می توانید ایمیل های دریافتی را مشاهده و یا ایمیل ارسال نمایید.

برتری جیمیل نسبت به سایر رقبای خود چیست

جیمیل دارای نقاط قوت بسیاری است که آن را از دیگر رقبای خود متمایز کرده و استفاده از آن را دلپذیرتر و راحت تر می کند. از آن جمله می توان به نکات زیر اشاره کرد:

- استفاده آسان برای کاربران مختلف با هر سطح مهارت در استفاده از کامپیوتر
- عملکرد مناسب و سرعت قابل قبول
- سیستم صد هرزنامه (spam) بسیار قوی برای جلوگیری از دریافت ایمیل های تبلیغاتی ناخواسته
- وجود آنتی ویروس قوی برای جلوگیری از دریافت ویروس ها و بد افزار ها
- فضای زیاد برای نگهداری از ایمیل های دریافتی و ارسالی
- ارائه ایمیل pop و IMAP رایگان
- امکان افزودن لیست کارهایی که باید انجام شود
- امکان استفاده از جیمیل هنگامی که کامپیوتر آفلاین است (این امکان با استفاده از افزونه google gears در اختیار کاربران قرار می گیرد)
- امکان استفاده از google talk در محیط جیمیل
- سازگاری بسیار خوب با اندروید

ساخت ایمیل در یاهو

- ۱- به صفحه اصلی یاهو (Yahoo) رفته و گزینه Mail را انتخاب کنید.
- ۲- در صفحه ای که باز می شود، روی کادر آبی رنگ در پایین صفحه که نوشته شده است Creat New Account (ساخت حساب کاربری جدید) کلیک کنید.
- ۳- اطلاعات خود را پر کنید. دقت کنید برای رمز عبور حداقل ۸ حرف شامل حرف کوچک انگلیسی حرف بزرگ ، عدد و علائم باید انتخاب کنید Amir@۶۵۴۹۶ .
- در کادر بعدی باید شماره موبایل خود را وارد کنید. در این کادر کد کشور امریکا (+۱) به صورت پیش فرض قرار گرفته است. شماره موبایل خود را بدون ۰ وارد کنید. (مثلا ۹۱۲۳۳۴۴۶۶۵)
- ۴- در این مرحله در پایین صفحه پنجره ای باز می شود که باید جای خالی را با واژه «۹۸+» و عدد یک که دو خط بالاتر قرار دارد را با «۹۸» پر کنید.
- ۷- می توانید وارد ایمیل یاهوی خود بشوید و نامه های الکترونیک را با اکانت یاهو ارسال یا دریافت کنید.

چگونگی ساخت ایمیل در اوتلوک

برای ساخت ایمیل در اوتلوک (outlook) به سایت outlook.com رفته بر روی Sign up now در پایین صفحه کلیک می کنیم . اطلاعات مربوط به خود را در فرم مربوطه وارد نمایید و دقت کنید که شماره موبایل درخواست شده برای ساخت ایمیل را به درستی وارد نمایید زیرا مایکروسافت کد فعال سازی حساب شما را به آن اس ام اس خواهد کرد . لطفا در نظر داشته باشید که در بالای فیلد مخصوص به شماره موبایل country code یا کد شهر را بر روی ایران +۹۸ تنظیم کرده و شماره موبایل خود را بدون ۰ وارد نمایید مانند : ۹۱۲۱۲۳۴۵۶۷ .

از مایکروسافت اس ام اسی برای شما ارسال مگردد که حاوی کد فعالسازی بوده و پس از ورود آن حساب ایمیل شما فعال می گردد.

لازم به ذکر است که استفاده از تمامی سرویسهای فوق رایگان می باشد.

نکات ایمنی در ساخت انواع ایمیل

از آنجا که ایمیل شما ممکن است شامل ایمیل های محرمانه و اطلاعاتی باشد که شما از انتشار آن ها متضرر خواهید شد. به شما توصیه میکنیم نکات ایمنی استفاده از ایمیل را رعایت نمایید. در اینجا به چند نکته مهم اشاره خواهیم کرد:

رمز عبور یا پسورد خود را جایی ننویسید.

از رمزی استفاده نمایید که پیش بینی آن برای دیگران ساده نباشد.

به سئوالات امنیتی که از شما در طول فرآیند ثبت نام پرسیده میشود به درستی پاسخ دهید زیرا در صورت فراموش کردن رمز عبور برای بازیابی رمز به آنها نیاز خواهید داشت.

فهرست موتورهای جستجو

موتورهای جستجوی عمومی

- الکسا اینترنت
- اسک دات کام
- بینگ (Live سابق)
- Exalead
- Gigablast

گوگل •

MozDex •

WiseNut •

ياهو! •

موتورهای جستجوی کد باز

DataparkSearch •

Egothor •

Gonzui •

Grub •

dig •

Lucene •

Lemur Toolkit & Indri Search Engine •

mnoGoSearch •

Namazu •

Nutch •

OpenFTS •

Sphinx •

SWISH-E •

Terrier Search Engine •

Search Wikia •

Xapian •

YaCy •

Zettair •

موتورهای فرا جستجو

GLseek •

Bioinformatic Harvester •

Brainboost •

Clusty •

Dogpile •

Excite •

HotBot •

Info.com •

Ixquick •

Mamma •

Metacrawler •

- MetaLib •
- Myriad Search •
- PolyMeta •
- SideStep •
- ۱۰ Turbo •
- WebCrawler •

موتورهای جستجوی محلی

- China/US ،Accona •
- Philippines ،Alleba •
- Australia/US/UK/NZ ،Ansearch •
- China ،Baidu •
- Korea ،Daum •
- India ،Guruji.com •
- Middle East ،Araby •
- Hungary ،Miner.hu •
- Slovenia ،Najdi.si •
- Korea ،Naver •
- Russia ،Rambler •
- India ،Rediff •
- Portugal ،SAPO •
- Switzerland ،Search.ch •
- Israel ،Walla! •
- یاندکس، روسیه •
- Amgem.us ،USA •
- پارسی جو •
- جس جو •

• یوز

موتورهای جستجوی سیکی

- Ex.plode.us
- InfoSpace
- Spock
- Yellowpages.com
- Zabasearch.com
- ZoomInfo

معرفی انواع مرورگرها

در اینجا قصد داریم به بررسی تعدادی از این مرورگرهای اینترنتی بپردازیم، زیرا تعداد زیادی از کاربران با ابزارهای مفید و ایمن اینترنتی آشنایی ندارند و عدم این آگاهی می تواند عواقب خطرناکی برای آنها داشته باشد.

مرورگر اینترنتی چیست؟

مرورگر اینترنتی در حقیقت نرم افزاری است برای مشاهده ی سندهای HTML (HyperText Markup Language)، اما از آن می توان به عنوان دروازه ای برای ورود به دهکده ی جهانی هم یاد کرد. می توان گفت مرورگر اینترنت مهم ترین ابزار برای استفاده از اینترنت به حساب می آید.

کدام مرورگر اینترنتی بهتر است؟

در حال حاضر شرکت های مختلف، مرورگرهای زیادی را روانه ی بازار کرده اند. به همین دلیل برای انتخاب مرورگری خوب، عاملهای مختلفی مانند سرعت، امنیت و خوش بودن را باید در نظر گرفت. در ادامه می توانید با چند مرورگر معروف اینترنتی آشنا شده و بهترین آنها را برای گشت و گذار خود در اینترنت انتخاب کنید. امتیازهایی که به هر یک از این مرورگرها داده شده، بر اساس آزمونهایی است که منتقدان سایت PC World بر روی تک تک این مرورگرها انجام داده اند.

فایر فاکس (Firefox)

این مرورگر در اولین حضورش توانست شوک زیادی را به مایکروسافت وارد کند. زیرا تا قبل از به بازار آمدن فایر فاکس، مرورگر مایکروسافت (IE) بیش از ۹۸ درصد کاربران اینترنتی را در اختیار خود داشت. ولی کمتر از یکسال و نیم پس از ورود این رقیب تازه نفس، این رقم به ۸۴ درصد کاهش یافته است!

به عقیده ی خیلی از استفاده کنندگان فایرفاکس، این مرورگر سریع، ایمن و خوش دست است؛ یعنی کار کردن با منوها و قسمتهای تنظیمی اش بسیار راحت است. بیشتر کارشناسان با مقایسه انواع مرورگرها، فایرفاکس را ایمن تر از IE و با ظاهری مناسب تر از مرورگر اپرا (نگارش رایگانش) دانسته اند. از امکانات فایرفاکس می توان به Tabbed Browsing یا TB (عدم نیاز به باز شدن هر صفحه ی وب در پنجره ای جداگانه)، جلوگیری از باز شدن صفحات تبلیغاتی، مدیریت قابل قبول برای کلمه های عبور و دریافت فایل، امکان ذخیره ی سریع صفحات وب و قابلیت از بین بردن اطلاعات شخصی موجود در کامپیوتر اشاره کرد. این اطلاعات شخصی عبارتند از: سایت هایی که در گذشته ملاحظه کرده اید (تاریخچه یا History)، رد پای که سایتها در کامپیوتر شما به جای میگذارند (Cookies)، کاشه (Cache) و اطلاعات کاربری (کلمه عبور و شناسه که در حافظه مرورگر باقی می ماند). البته در آزمون های به عمل آمده از این مرورگر، مشاهده شده که فایرفاکس نمی تواند به طور خودکار به برخی از سایتها مرتبط شود؛ از جمله تعدادی از سایتهای بانکی که امکان استفاده از کارتهای اعتباری را می دهند.

اپرا (Opera)

اپرا بین بقیه ی رقبای خودش، تنها مرورگر پولی و غیر رایگان به شمار می رود و به پول ما تقریباً سی و پنج هزار تومان ناقابل قیمت دارد. البته نگارش رایگان این مرورگر هم قابل تهیه است، با این تفاوت که درون آن آگهی های تبلیغاتی هم وجود دارد. اما وجود این تبلیغات به هیچ وجه باعث مختل شدن کار مرورگر نخواهد شد.

اپرا مرورگری پایدار (Stable)، سریع، خوش قیافه به همراه امکانات صوتی ویژه ای است. این مرورگر امکاناتی مانند TB، مدیریت بر کلمه های عبور، جلوگیری از صفحات بازشو و پخش و خواندن اخبار از گروه خبری RSS را نیز دارد.

کار کردن با منوهای تنظیم کننده ی اپرا کمی سخت است، ولی مدیریت و امکانات جالب این مرورگر در مورد صفحه های بازشو (Pop-Up) مثال زدنی است. آزمون های به عمل آمده نشان داده اند که این مرورگر به خوبی توانایی ارتباط با سایتهای مالی (مانند سایتهای بانکی) را دارد. این امکان در مرورگرهای دیگری مانند فایرفاکس، IE، موزیلا و ... با کمی مشکل رو به رو است. البته چون در حال حاضر سیستم بانکی اینترنتی در ایران جا نیفتاده است، ممکن است این موضوع برای کاربران ایرانی زیاد مهم نباشد!

موزیلا (Mozilla)

شکست مرورگر نت اسکپ (Netscape) در مقابل IE، نقطه ی آغازی برای پیدا شدن و یا مطرح شدن دیگر مرورگرها بود و یکی از آنها مرورگر موزیلا است. این مرورگر بر پایه ی کدهای نت اسکپ قدیمی و با بر طرف کردن ایرادهای آن نوشته شده است. این مرورگر مانند فایرفاکس امکاناتی چون TB، جلوگیری از نمایش صفحات بازشو، نظارت دقیق روی کوکی ها و ... دارد. به علاوه در موزیلا قسمتی هم برای دریافت نامه های الکترونیکی و جلوگیری از ورود هرزنامه ها (Spam) در نظر گرفته شده است.

اما این مرورگر هم مانند فایرفاکس (محصول دیگر همین شرکت) مشکلاتی برای اتصال با برخی سایتها دارد.

مرورگر مایکروسافت (IE)

تقریباً بیشتر کاربران اینترنتی در سراسر دنیا این مرورگر را تنها انتخاب خود برای ارتباط با اینترنت می دانند. این موضوع دو دلیل اصلی دارد: اول، وجود IE در دل ویندوز و بی نیاز بودن کاربران به تهیه مرورگر اینترنتی از جای دیگر و دوم معروف بودن بیش از اندازه ی شرکت مایکروسافت. البته این معروف بودن و پرکاربر بودن باعث شده است که IE در کانون توجه نفوذگران و خراب کارها قرار بگیرد و همین موضوع باعث پدیدار شدن مشکلات امنیتی فراوانی برای IE شده است. البته مایکروسافت هم در این میان با انتشار وصله های امنیتی سعی در بر طرف کردن مشکلات امنیتی مرورگر خود کرده است. اما متأسفانه تعداد زیادی از کاربران علاقه ای به تهیه یا نصب این گونه وصله ها ندارند.

مشکلات IE:

مرورگر IE امکان TB ندارد و این موضوع برای مرورگر مایکروسافت نقطه ضعف بزرگی به حساب می آید. زیرا بیشتر کاربران در هنگام استفاده از اینترنت مایل اند بیش از چند صفحه وب را به طور همزمان دریافت و مشاهده کنند و این کار بخش زیادی از حافظه کامپیوترشان را به پنجره های مجزای باز شده اختصاص می دهد. اما با استفاده از TB می توان تعداد زیادی صفحه وب را هم زمان در پنجره ی اصلی یک مرورگر دید.

مرورگر IE بدون نصب Service Pack ۲ قادر به جلوگیری از نمایش صفحات بازشو نیست و کنترل دقیقی بر ActiveX ها ندارد. به همین دلیل مشکلات امنیتی زیادی برایش به وجود می آید.

این مرورگر به سیستم عامل ویندوز وابسته است و نفوذگران می توانند از مشکلات امنیتی آن برای ضربه زدن به ویندوز استفاده کنند.

منوهای تنظیمی IE نسبت به دیگر مرورگرها (مانند فایرفاکس) پیچیده تر است و کاربران عادی برای تنظیم آن کمی به مشکل برمی خورند. ذخیره کردن صفحات وب با IE نیاز به صبر ایوب دارد! در صورتی که در دیگر مرورگرها سرعت ذخیره به مراتب سریع تر است.

نت اسکپ (Netscape)

شاید بتوان این مرورگر را پسر عمومی موزیلا دانست! زیرا کدهای نسخه های جدید برنامه، بر اساس مرورگر موزیلا نوشته شده است. ضمن آن که درون این مرورگر می توان رد پایی از شرکت AOL (America On-Line) را هم پیدا کرد؛ از جمله جعبه ابزار، پیغام بر و ... این شرکت که جزو امکانات اضافی در هنگام نصب این مرورگر به حساب می آید. در نسخه ی جدید نت اسکپ تغییرات زیادی در شکل ظاهری برنامه به وجود آمده است و خیلی ها آن را یکی از خوش قیافه ترین مرورگرها می دانند. این مرورگر هم تقریباً تمامی امکانات مرورگر موزیلا را دارد، ضمن اینکه می توان در جعبه ابزار آن قسمتهایی را اضافه کرد تا به کمک آنها جدید ترین خبرهای اقتصادی، ورزشی و ... را هم دریافت کرد.

اونت (Avant)

این مرورگر امکانات جالبی برای استفاده ی همزمان از چند صفحه را دارد. به این ترتیب که شما می توانید تمامی صفحات را به طور هم زمان و با ابعاد دلخواهتان (کنار هم باز شده) داشته باشید. این مرورگر هم می تواند جلوی صفحات بازشو را بگیرد و کنترل خوبی روی کوکی ها دارد. نکته ی جالب دیگر درباره ی این مرورگر مربوط به شلوغی نوار ابزار آن است، طوری که از شیر مرغ تا جان آدمیزاد در آن یافت می شود! امکاناتی ماند موتور جستجوگر باهوا، ایجاد تغییر در اندازه و نوع قلم (در متن های نوشتاری)، تاریخچه و ... را می توانید به راحتی در نوار ابزار آن بیابید.

این برنامه نمونه ی بارز و کامپیوتری «گنجشک را جای قناری رنگ کردن» است. در حقیقت نمی توان به این برنامه مرورگر اینترنتی گفت، زیرا که خودش به تنهایی کاربرد ندارد و فقط باید آن را روی مرورگر مایکروسافت نصب کرد. در واقع با نصب آن می توانید مرورگر IE خود را به امکاناتی مانند TB، جلوگیری از نمایش صفحات بازشو، کنترل روی ActiveX و ... مجهز کنید.

اگر شما هم مانند خیلی از کاربران، دل کندن از مایکروسافت را بزرگ ترین غم بشری می دانید، نصب این مرورگر رابه شما توصیه می کنیم. ضمن اینکه اگر از شلوغی نوار ابزار آن خوششان نیامد، می توانید فقط با یک کلیک راست آن را کمی پاکسازی کنید تا شباهت بیشتری به IE داشته باشد.

فایرفاکس ، اینترنت اکسپلورر ، کروم ، سفری ، اپرا مرورگرهایی هستند که بیشتر ما کاربران اینترنتی آن ها را می شناسیم . و در این اواخر آمارهای زیادی مبنی بر درصد سهم هر یک از این مرورگرهای معروف در بازار اینترنت شنیده ایم . گرچه برنده قاطعی برای این عرصه وجود ندارد اما سعی همه این مرورگرهای برطرف کردن تمامی نیازهای یک کاربر اینترنت بوده است .

حال اگر بخواهیم به دنبال مرورگری باشیم که تنها نیازهای آنلاین ما را برطرف سازد با چه نام هایی مواجه خواهیم شد ؟ اگر واقعا به معنای کلمه حالمان از این جنگ مرورگرهای معروف به هم خورده باشد ، آن وقت چطور ؟

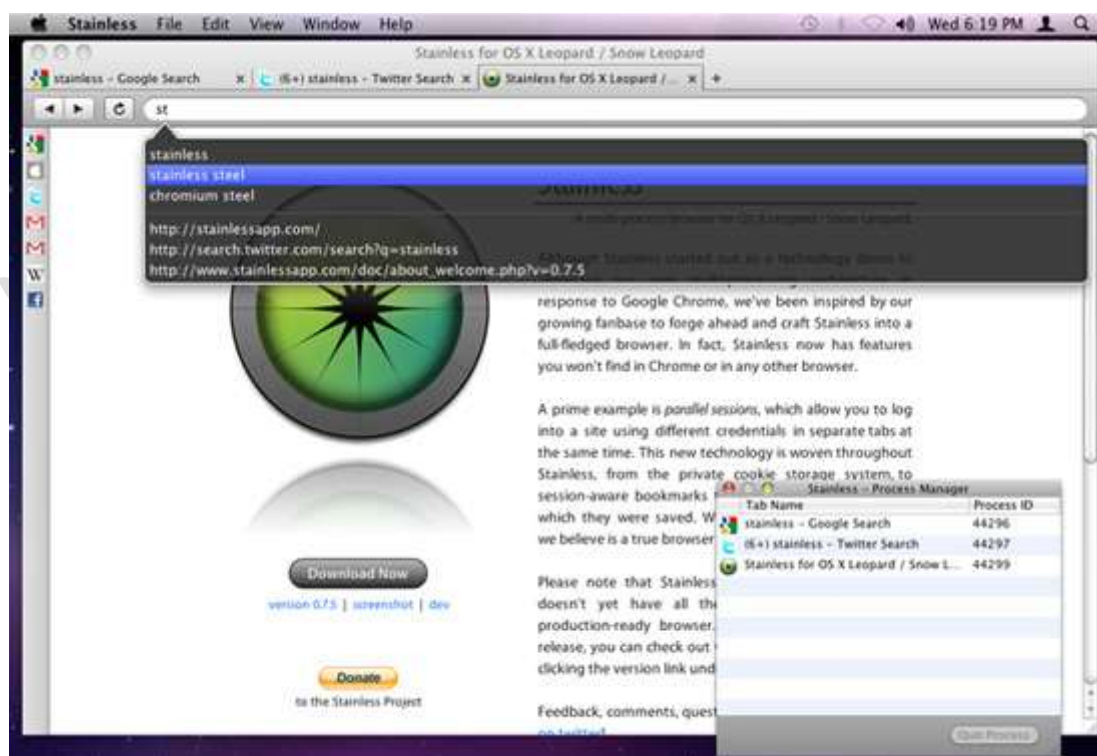

Web Browsers You've Never Heard of

ده ها مرورگر ناشناس در دنیا وجود دارند که می توانند جایگزین مرورگرهای معروف مورد استفاده ما قرار گیرند.

مرورگر های ناشناس

۱. Stainless

Stainless

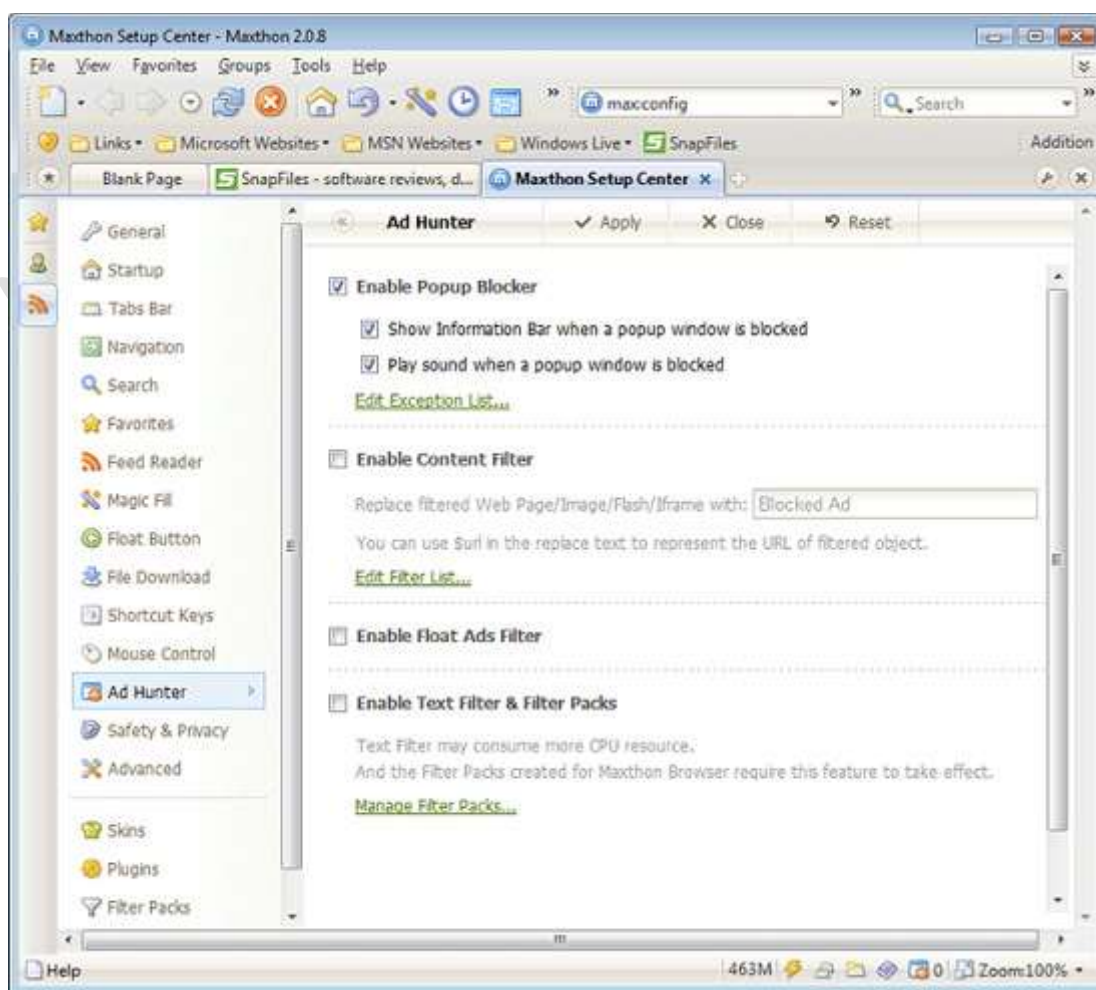
مرورگری بسیار شبیه به مرورگر گوگل کروم . با قابلیت های فراوانی مانند چند پردازشی , قالب و... اما این مرورگر امکانات جالبی به همراه خواهد داشت . امکان ورود به یک سایت با چند نام کاربری جزو امکانات بسیار جذاب این مرورگر است.

اگر از کاربران ویندوز هستید خبر بد برای شما این است که این مرورگر را نمی توانید نصب کنید

Current release version: ۰.۷.۵

Operating systems supported: OS X Leopard and Snow Leopard.

۲. Maxthon

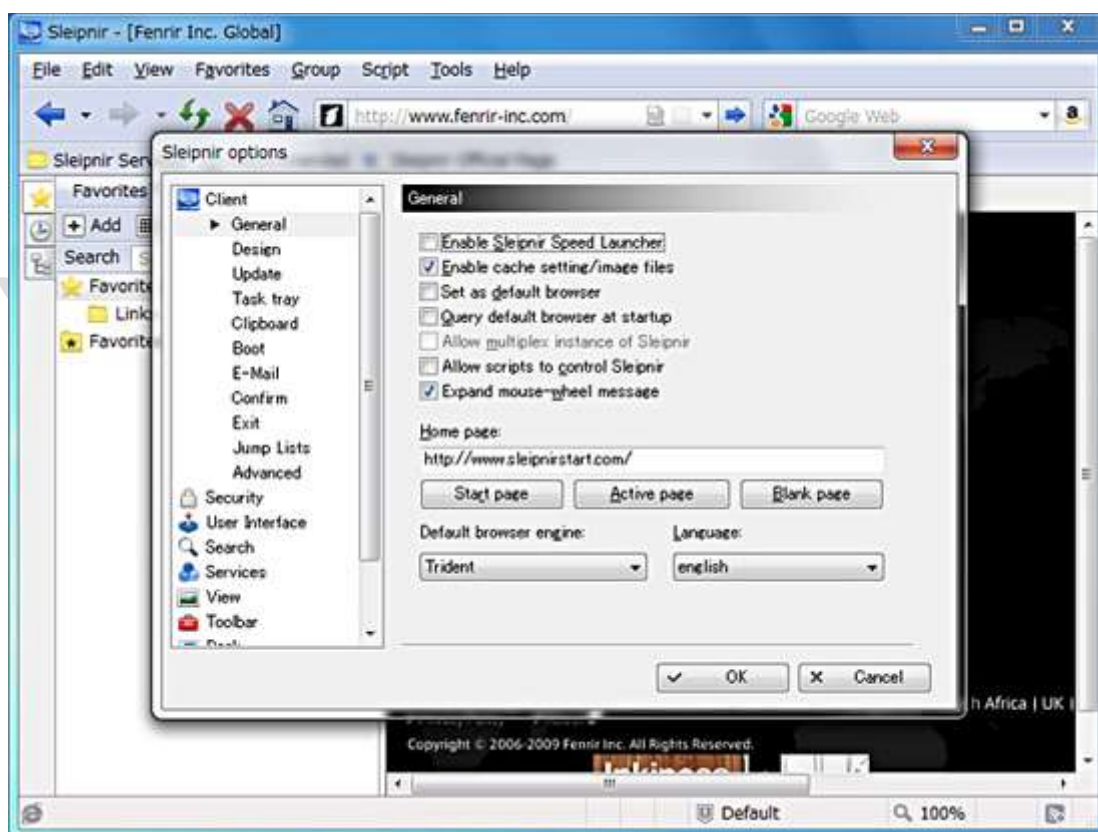
Maxthon

مکس تون مرورگر نسبتاً معروف تری در برابر این لیست مرورگرهای ناشناخته است. مرورگری با قابلیت های گوناگون مانند تغییر پوسته و اضافه شدن پلاگین.

Current release version: ۲.۵.۱۱ (the Classic Version is also available: ۱.۶.۵)

Operating systems supported: Windows

۲. Sleipnir

Sleipnir

این مرورگر بسیار در کشور ژاپن معروف است و سهم زیادی از استفاده کاربران اینترنتی ژاپن را به خود اختصاص داده است. اگر دوست دارید بدانید ژاپنی ها برای چی از این مرورگر استفاده می کنند می تواند شما نیز تجربه کنید.

Current release version: ۲.۹.۲

Operating systems supported: Windows ۹۸ and newer

۴. Swiftfox

Swiftfox

می شود گفت بدل فایرفاکس یا هرصفتی نزدیک به صفات فایرفاکس را در خود دارد . در واقع این مرورگر نسخه ای بهینه شده از فایرفاکس است که حتی پوسته ای شبیه فایرفاکس نیز دارد . اگر به دنبال فایرفاکسی سریعتر و سبک تر هستید پیشنهاد می کنم حتما این مرورگر را تست کنید.

Current release version: ۳.۵.۶

Operating systems supported: Linux

۵. Lunascape

Lunascape

شاید باور نکنید اما حقیقت دارد که این مرورگر روی سه قطب موتور مرورگرها می تواند کار کند

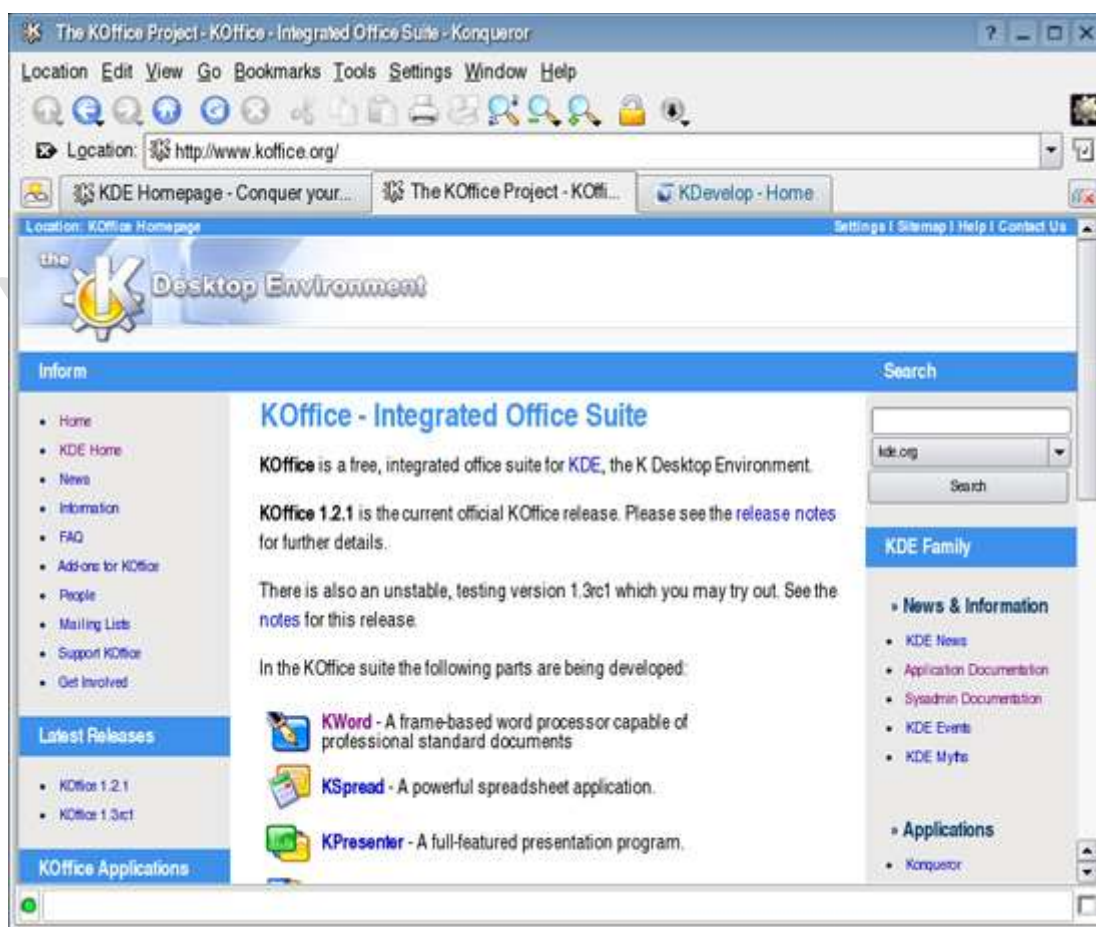
یعنی، Trident, Gecko, و WebKit.

مرورگری با قابلیت های بسیار و انعطاف پذیری بسیار زیاد در نصب پلاگین

Current release version: ۶.۰.۱

Operating systems supported: Windows

۶. Konqueror

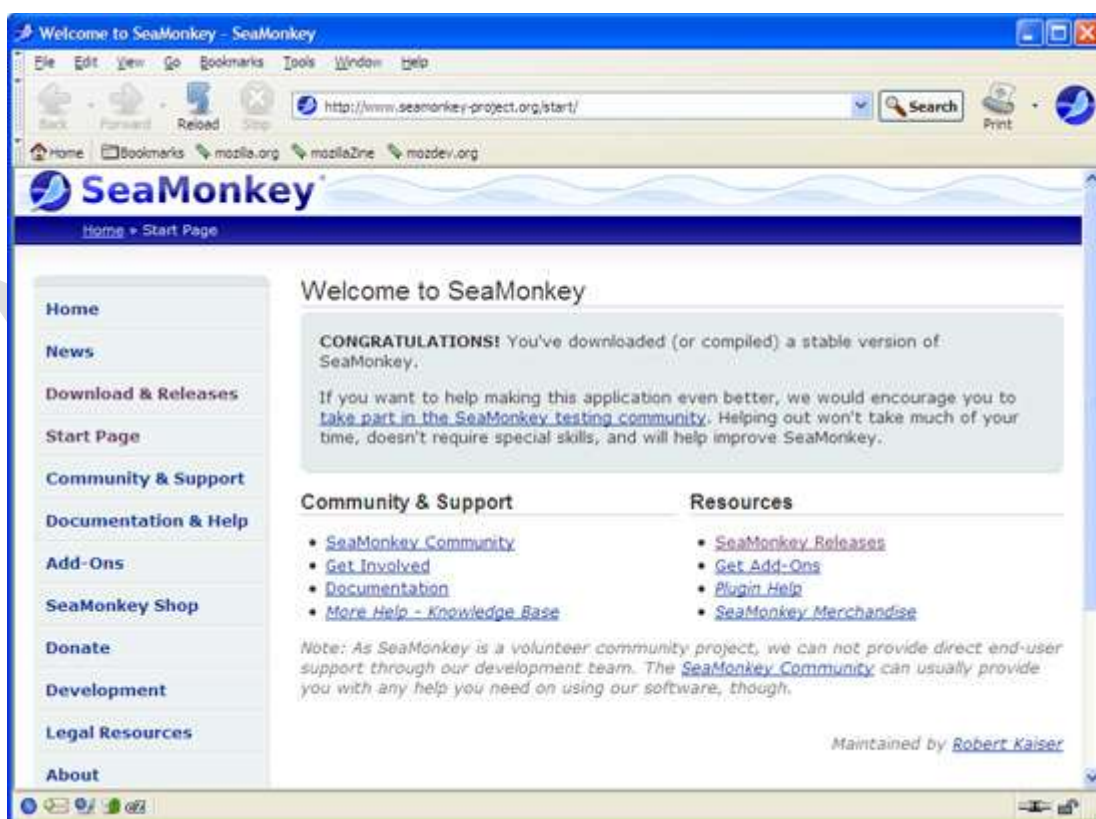

Konqueror

گرچه این مرورگر را در لیست مرورگرهای ناشناخته آوردیم اما آنچنان هم برای لینوکس کارها این مرورگر ناشناخته نیست. مرورگری سبک و فوق العاده سریع

Operating systems supported: Linux

V. SeaMonkey

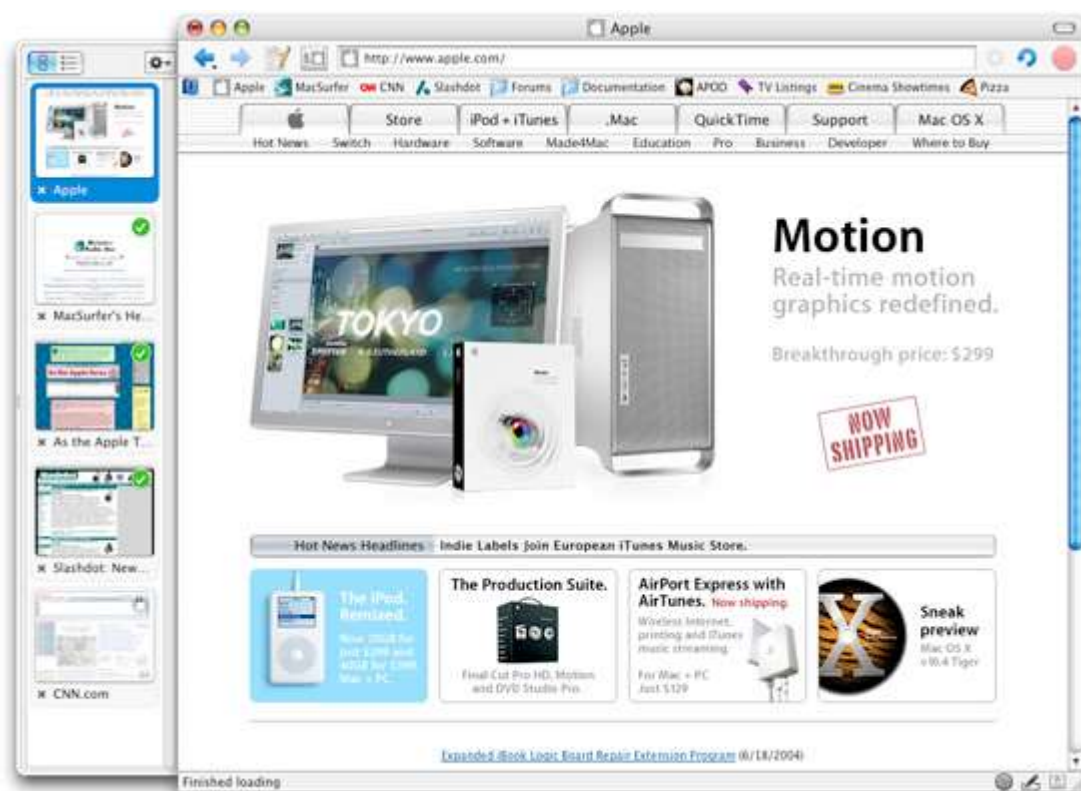
SeaMonkey

این مرورگر توسط موزیلا Mozilla توسعه داده شده است . شاید فکر کنید بیشتر توان موزیلا روی فایرفاکس قرار گرفته است ولی اشتباه می کنید . موزیلا با توسعه و همراه ساختن این مرورگر با نرم افزارهای کاربردی نسخه ای آماده تهیه کرده است . نسخه ای همراه با نرم افزارهایی برای خواندن خبرخوان ها و چت کردن با اکانت های مختلف

Current release version: ۲.۰.۱

Operating systems supported: Windows ۲۰۰۰ and newer, Mac OS X ۱۰.۴ and newer, and Linux.

۸. OmniWeb

OmniWeb

مرورگری بر پایه موتور WebKit که در زمینه شخصی سازی صفحه کاربری بسیار قوی عمل می کند و با ذخیره خودکار صفحات وب می تواند بسیار برای افراد مفید باشد.

Current release version: ۵.۰.۱

Operating systems supported: Mac OS X ۱۰.۴.۸ or newer

۹. Camino

Camino

این مرورگر را فایرفاکسی برای مک کارها بدانید . کاملاً منطبق با امکانات روز دنیای مرورگرها و امکاناتی نظیر نصب پلاگین و پوسته

Current release version: ۲.۰

Operating systems supported: Mac OS X ۱۰.۴ or newer

۱۰. Flock

Flock

اگر از آن دسته از افراد باشید که بسیاری از زمان خود را در سایت های اجتماعی می گذرانند حتما این مرورگر را بیش از بقیه می شناسید.

فلاک به شما امکانات جالبی برای شخصی سازی مرورگر نسبت به سایت اجتماعی مورد استفاده شما می دهد.

Current release version: ۲.۵

Operating systems supported: Windows, Linux, Mac OS X

چه مرورگرهایی ایمن نیستند ؟

مرورگرهایی مانند Internet Explorer نسخه های ۶ یا ۷ از آن دسته مرورگرهای ناامن و غیراستاندارد می باشند که متأسفانه در ایران استفاده زیادی دارند. از دیگر مشکلات این مرورگر می توان به کند بودن آن هنگام باز کردن یک وبسایت اشاره کرد. بسیاری از وبسایت های بزرگ به دلیل مشکلات بالا استفاده از این مرورگر را در وبسایت های خود ممنوع کرده و کاربران فقط می بایست با مرورگرهای استاندارد از آن سایت ها استفاده نمایند.

اگر اطلاعات شما برایتان مهم است، اگر می خواهید محیطی جدید را در اینترنت تجربه کنید و به سرعت مرورگر خود اهمیت می دهید توصیه ما به شما این است که هرچه سریعتر یکی از مرورگرهایی که در سمت راست معرفی شده اند را دریافت کرده و از آن ها استفاده نمایید.

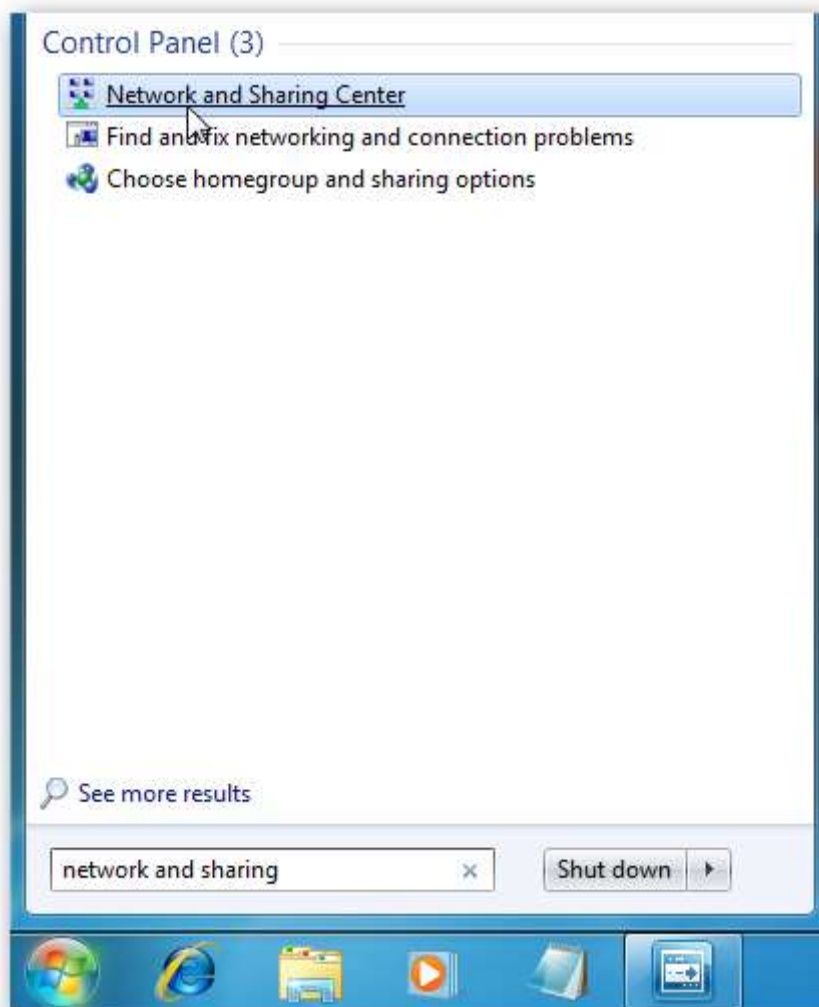
همچنین می‌توانید با معرفی این سایت به دوستان خود فرهنگ به‌روز بودن در اینترنت را گسترش دهید

آموزش روش آی پی دادن به کامپیوتر ویندوز ۷

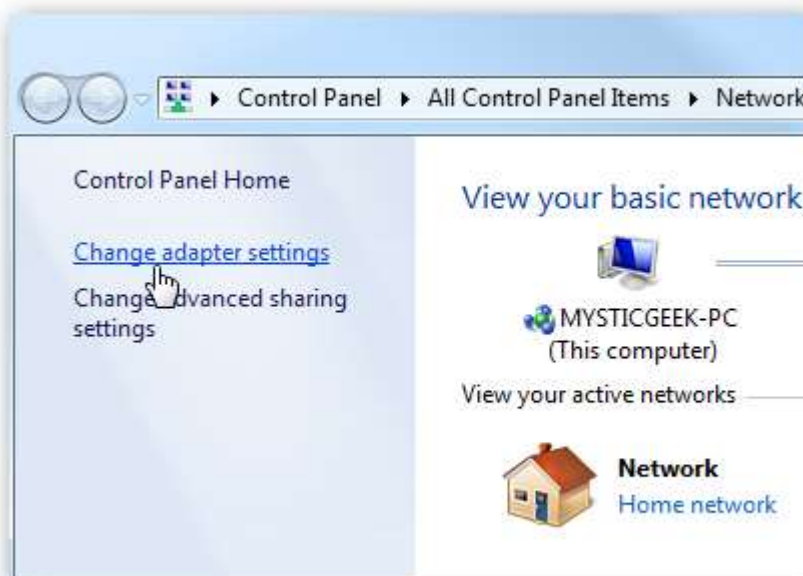
استفاده از آی پی ادرس استاتیک مانع از بروز اختلال بین سیستم‌ها شده و به شما اجازه می‌دهد تا آنها را آسان‌تر مدیریت کنید. تعیین ادرس آی پی در نسخه‌های ویندوز اساساً روند مشابهی دارد، اما مراحل رسیدن به این هدف جزئیاتی دارد که شما در هر نسخه باید به آن توجه کنید تا این کار را به‌طور صحیح در ویندوز خود به انجام برسانید.

ویندوز ۷

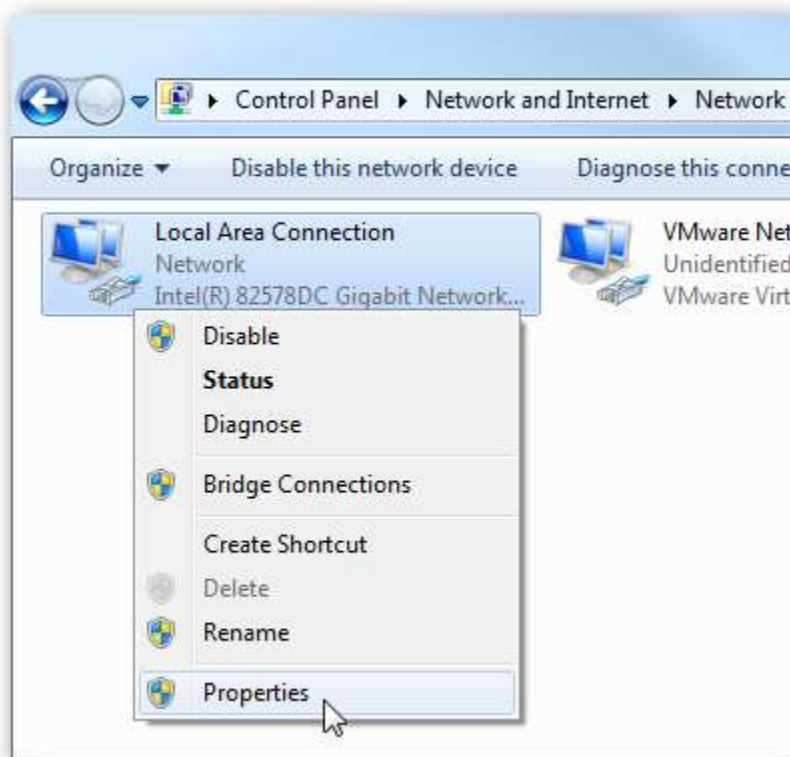
برای تغییر ادرس آی پی کامپیوتر در ویندوز ۷، عبارت شبکه و به اشتراک گذاشتن (network and sharing) در جعبه جستجوی منوی استارت تایپ کنید و هنگامی که برنامه Network and Sharing Center در بالای کادر جستجو ظاهر شد بر روی آن کلیک کنید.

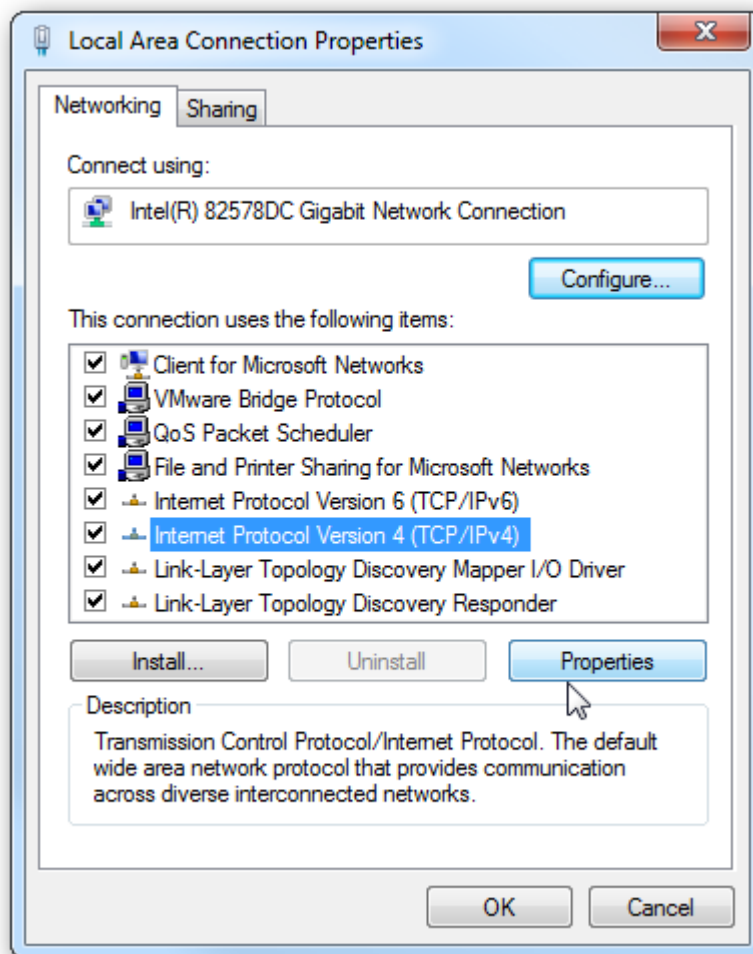
بعد هنگامی که «مرکز شبکه و به اشتراک گذاری» باز شد ، بر روی تغییر تنظیمات آداپتور (Change adapter settings) کلیک کنید.

بر روی آداپتور محلی (local adapter) خود راست کلیک کرده و Properties را انتخاب کنید.

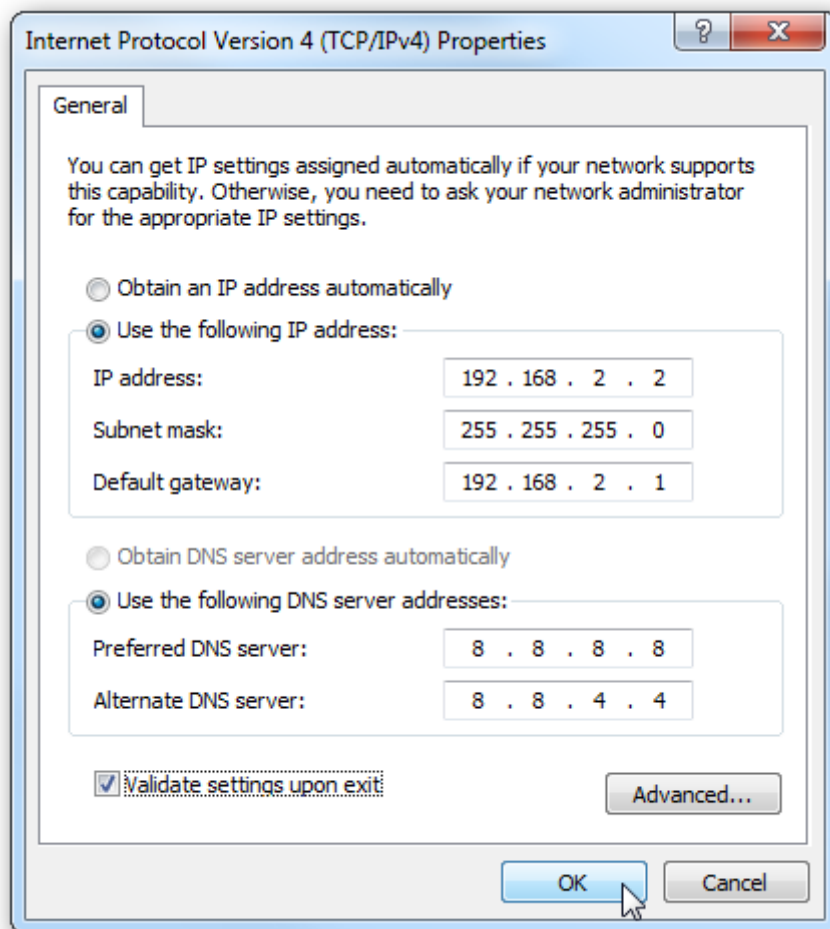

در پنجره Local Area Connection Properties این گزینه را پیدا کرده ۴ Internet Protocol Version :
(TCP/IPv۴) بر روی آن کلیک کنید تا آبی شود سپس بر روی دکمه Properties کلیک کنید.

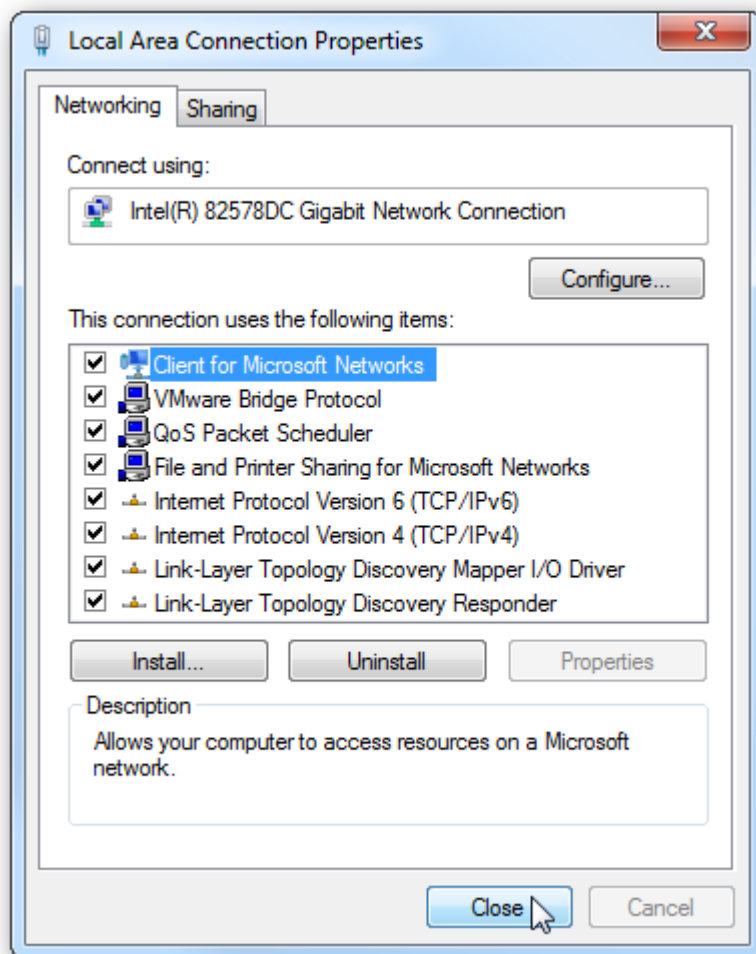

حالا دکمه های رادیویی دومی که چنین عبارتی است Use the following IP address: را انتخاب کنید و به ترتیب آی پی آدرس، ماسک زیر شبکه (Subnet mask) و دروازه پیش فرض (Default gateway) مطابق با راه اندازی شبکه خود را وارد کنید. سپس باید آدرس سرور دی ان اس ترجیحی (Preferred) و جایگزین (Alternate) را وارد کنید. در تصویر زیر همانطور که ملاحظه می کنید چون ما قصد استفاده از یک شبکه خانگی را داشتیم در نتیجه ترجیح دادیم از کلاس پیکربندی شبکه (C کلاس ساده) و دی ان اس گوگل (Google DNS) استفاده کنیم.

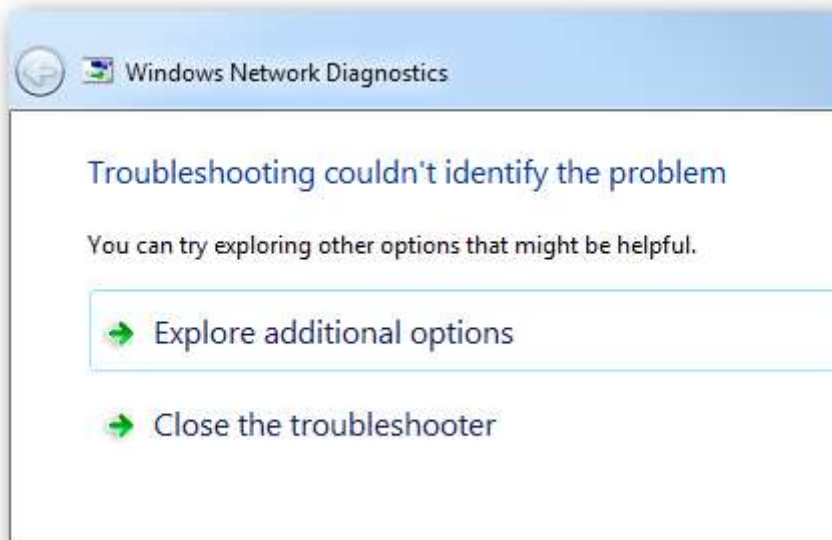
در آخر کنار گزینه (Validate settings upon exit) تایید تنظیمات بالا به محض خارج شدن از پنجره) تیک بزنید تا ویندوز بتواند هر گونه مشکل احتمالی در مورد آدرس هایی که شما وارد کرده اید پیدا کند. وقتی که این کار به پایان رسید و ویندوز مشکلی پیدا نکرد ok کنید.

حالا می توانید از پنجره Local Area Connections Properties نیز با زدن close خارج شوید.

ویندوز ۷ برنامه تشخیص شبکه را اجرا کرده و بررسی می کنند که ارتباط درون شبکه ای برقرار شده و مشکلی نداشته باشد. در مورد دستگاه ما ویندوز به هیچ مشکلی برخورد نکرد، اما اگر در مورد شما مشکلی پیدا ش ، می توانید برنامه عیب یابی شبکه (network troubleshooting wizard) را اجرا کنید تا مشخص شود مشکل از کجاست.

حالا شما می توانید برنامه خط فرمان (command prompt) را اجرا کرده و با وارد کردن دستور ipconfig می توانید مشاهده کنید که تنظیمات آداپتر شبکه با موفقیت تغییر پیدا کرده است.

```
Windows IP Configuration

Ethernet adapter Local Area Connection:

    Connection-specific DNS Suffix . . . : 
    Link-local IPv6 Address . . . . . : fe80::11e3:1d23:a...
    IPv4 Address. . . . . : 192.168.2.2
    Subnet Mask . . . . . : 255.255.255.0
    Default Gateway . . . . . : 192.168.2.1
```

آموزش کار با دستور Ipconfig

اولین دستوری که به شما نشان می دهیم دستور IPCONFIG است . همانگونه که در شکل زیر نیز می بینید اگر دستور IPCONFIG را به تنهایی تایپ کرده و کلید Enter را فشار دهیم , پیکربندی اولیه TCP/P را به من نشان می دهد . همانگونه که می بینید آدرس آیپی کارت شبکه و ایرلس من و همچنین Subnet و Default Gateway برای ما نشان داده شده است . اینها اطلاعات TCP/IP کارت شبکه و ایرلس سیستم من هستند.

ممکن در سیستم شما بیش از یک کارت شبکه یا بیش از یک کانکشن شبکه وجود داشته باشد که در این صورت آنها را نیز نمایان خواهد کرد.

ولی کارهای بیشتری را می توانید با استفاده از این دستور انجام دهید و آن استفاده از سویچ هایی است که به صورت پیش فرض برای آن طراحی شده اند . یکی از ویژگی های خوب ابزار Command Prompt این

است که در صورتی که دستورات را فراموش کردید می توانید با استفاده از سویچ `/?` در جلو دستور به جزئیات آن دستور دسترسی پیدا کنید. برای مثال در اینجا می خواهیم جزئیات اجرای دستور `ipconfig` را بینیم به این منظور مطابق شکل زیر تایپ می کنیم `ipconfig /?` و به یک لیست از تمامی اطلاعات مربوط به این دستور می رسید.

```

Administrator: C:\Windows\system32\cmd.exe
C:\Users\ToshibaX64>ipconfig /?
USAGE:
    ipconfig [/allcompartments] [/? | /all |
        /renew [adapter] | /release [adapter] |
        /renew6 [adapter] | /release6 [adapter] |
        /flushdns | /displaydns | /registerdns |
        /showclassid adapter |
        /setclassid adapter [classid] |
        /showclassid6 adapter |
        /setclassid6 adapter [classid] ]

where
adapter          Connection name
                  (wildcard characters * and ? allowed, see examples)

Options:
/?              Display this help message
/all           Display full configuration information.
/release       Release the IPv4 address for the specified adapter.
/release6      Release the IPv6 address for the specified adapter.
/renew         Renew the IPv4 address for the specified adapter.
/renew6        Renew the IPv6 address for the specified adapter.
/flushdns      Purges the DNS Resolver cache.
/registerdns   Refreshes all DHCP leases and re-registers DNS names
/displaydns    Display the contents of the DNS Resolver Cache.
/showclassid   Displays all the dhcp class IDs allowed for adapter.
/setclassid    Modifies the dhcp class id.
/showclassid6  Displays all the IPv6 DHCP class IDs allowed for adapter
.
/setclassid6   Modifies the IPv6 DHCP class id.
  
```

همانطور که می بینید در شکل بالا به صورت هایلایت شده سویچ ها نشان داده شده اند و در جلوی آنها عملکرد هر دستور مشخص شده است `/all`. پیکربندی را به صورت کامل نشان می دهد `/release` و `/renew` این دو سویچ در مورد DHCP کاربرد دارند. اگر کامپیوتر های شما در شبکه به صورت خودکار آدرس آیپی خود را از سرور DHCP دریافت می کنند، اگر قصد رها کردن آدرس آیپی یک سیستم و برگرداندن آن آدرس به DHCP را داشته باشید بایستی از سویچ `/release` استفاده کنید. اگر قصد دریافت یک آی پی آدرس جدید از سرور DHCP را دارید بایستی از سویچ `/renew` استفاده کنید. پس اگر شنیدید که شخصی به شما گفت که فقط یک ریلیس و رینیو انجام بده، منظور این است که دستور `ipconfig /release` را اجرا کنید. در این صورت آدرس آیپی شما به dhcp برگردانده می شود و یک آیپی جدید دریافت می کنید. این کار معمولاً هنگامی صورت می گیرد که یک آدرس آیپی مشکل دار بر روی سیستم خود دارید.

سه سویچ بعدی یعنی flushdns/ و registerdns/ و displaydns/ هر سه اعمالی را بر روی دی ان اس انجام می دهند . هنگامی که شما یک سایت را مشاهده می کنید یا با یک کامپیوتر دیگر در شبکه خود ارتباط برقرار می کنید ، عملی تحت عنوان dnslookup برای ترجمه نام دامنه (مثلا سایت (www.google.com به آدرس آیپی ۱۷۳.۱۹۴.۴۷.۱۶ صورت می پذیرد . در این حین این آدرس در حافظه برای مدت زمان معین باقی می ماند. این مکان از حافظه را DNS Cache یا همان حافظه دی ان اس می نامند . ممکن است به هر دلیلی شما بخواهید این حافظه را پاک کنید . با استفاده از سویچ flushdns/ می توانید این حافظه را خالی کنید . سویچ registerdns/ برای رجیستر کردن یک دی ان اس سرور به کار می رود و در نهایت سویچ displaydns/ برای نشان داده کش یا حافظه دی ان اس رکوردها به کار می رود . دو سویچ آخر کاربرد زیادی ندارند.

اکنون کاری که شما انجام می دهید این است که cmd را باز کرده و تک تک این سویچ ها را تست می کنید. اکنون شما قادر به اجرای دستور ipconfig به منظور بدست آوردن آدرس آیپی هستید

آموزش کار با دستور Ping در CMD

هنگامی که همه چیز از لحاظ نرم افزاری و سخت افزاری برای شبکه بندی کامپیوترها آماده شد، باید ارتباط بین کامپیوترها را تست کنیم. پروتکل ICMP برای همین منظور طراحی شده است. یعنی تست ارتباط بین دو کامپیوتر در یک شبکه یا در شبکه ای دیگر . برای این کار از دستور ping استفاده می شود. این دستور یک پکت به سمت مقصد ارسال میکند و منتظر دریافت پاسخ می ماند. اگر پاسخ رسید یعنی ارتباط بین دو کامپیوتر صحیح است و اگر پاسخی دریافت نشد یعنی ارتباط برقرار نیست که البته باید پارامترهای دیگری هم چک شود.

از منوی start در قسمت Run دستور cmd را تایپ کنید تا صفحه command prompt باز شود.

دستور ping را به صورت زیر می نویسیم:

```
ping -t ۱۹۲.۹.۹.۳
```


The Destination Host Unreachable Message

این پیغام بدین معنی است که مسیری به کامپیوتر مقصد پیدا نشده است. برای حل این مشکل کامپیوتر خود را واریسی کنید و ببینید آیا تنظیمات آن به درستی انجام شده است یا خیر. مطمئن شوید که default gateway درست تنظیم شده است. در زیر نمونه ای از این پیغام را مشاهده می کنید.

Pinging ۱۷۲.۷۷.۸۷.۳۰ with ۳۲ bytes of data:

Destination host unreachable.

Destination host unreachable.

Destination host unreachable.

Destination host unreachable.

Ping statistics for ۱۷۲.۷۷.۸۷.۳۰:

Packets: Sent = ۴, Received = ۰, Lost = ۴ (۱۰۰% loss),

Approximate round trip times in milli-seconds:

Minimum = ۰ms, Maximum = ۰ms, Average = ۰ms

The Request Timed Out Message

شاید این پیغام را بسیار دیده باشید. این پیغام نشاندهنده این است که کامپیوتر شما در مدت مشخص تعیین شده ای پاسخ پاکت ارسال شده را دریافت نکرده است. اگر فرض کنیم مسیریابی ارتباطی کامپیوتر ما با کامپیوتر مقصد مشکلی نداشته باشد این پیغام می تواند نشانگر این مسئله باشد که کامپیوتر مقصد به شبکه وصل نیست، خاموش بوده و یا به درستی تنظیم نشده است. همچنین این پیغام می تواند نشانگر این باشد که یکی از دستگاه های میانی درست کار نمی کند. در برخی موارد خاص این پیغام به دلیل ترافیک بسیار بالای شبکه بوجود می آید. همچنین ممکن است که عمل ping به آدرس شبکه

اشتباهی صورت گرفته است یا اینکه آن کامپیوتر در شبکه صحیح وجود ندارد و باید اصلاح آدرس شبکه در آن صورت بگیرد. در زیر نمونه ای از این پیغام را مشاهده می کنید:

```
C:\>ping ۱۶۹.۷۶.۵۴.۳
```

```
Pinging ۱۶۹.۷۶.۵۴.۳ with ۳۲ bytes of data:
```

```
Request timed out.
```

```
Request timed out.
```

```
Request timed out.
```

```
Request timed out.
```

```
Ping statistics for ۱۶۹.۷۶.۵۴.۳:
```

```
Packets: Sent = ۴, Received = ۰, Lost = ۴ (۱۰۰%).
```

```
Approximate round trip times in milli-seconds:
```

```
Minimum = ۰ms, Maximum = ۰ms, Average = ۰ms
```

در برخی موارد هم مشاهده می شود که پاسخ ping بصورت ممتد نمی باشد و گاه پاسخ به پاکت اطلاعاتی ما قطع می شود در زیر نمونه ای از این حالت را مشاهده می کنید:

```
C:\>ping -t ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵
```

```
Pinging ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵ with ۳۲ bytes of data:
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۵۵ms TTL=۱۲۷
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۵۴ms TTL=۱۲۷
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۲۷ms TTL=۱۲۷
```

```
Request timed out.
```

```
Request timed out.
```

```
Request timed out.
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۶۹ms TTL=۱۲۷
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۲۸ms TTL=۱۲۷
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۲۸ms TTL=۱۲۷
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۶۸ms TTL=۱۲۷
```

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵: bytes=۳۲ time=۴۱ms TTL=۱۲۷
```

Ping statistics for ۲۴.۶۷.۱۸۴.۶۵:

Packets: Sent = ۱۱, Received = ۸, Lost = ۳ (۲۷% loss),

Approximate round trip times in milli-seconds:

Minimum = ۲۷ms, Maximum = ۶۹ms, Average = ۳۳ms

در این حالت معمولا نیاز است تا صحت دستگاه های میانی را بررسی کنید که آیا درست کار می کنند یا خیر. مشکل کارت شبکه هم به ندرت باعث این خطا می شود.

The Unknown Host Message

هرگاه آدرس مقصد قابلیت تشخیص توسط کامپیوترتان را نداشته باشد این پیغام را دریافت خواهید کرد. این پیغام معمولا وقتی از آدرس مقصد اشتباه استفاده کنید اتفاق می افتد. همچنین عدم تنظیم DNS یا درست کار نکردن DNS هم امکان ایجاد این پیغام را می دهد.

```
C:\>ping www.topp.ch
```

```
Unknown host www.topp.ch
```

در صورتی که موارد فوق را چک کردید و هنوز مشکل باقی باشد احتمال دارد مشکل Name Resolution باشید لذا باید DNS و WINS را بررسی کنید. شما می توانید از دستورات nslookup و dig برای این منظور استفاده کنید.

The Expired TTL Message

The Time To Live یا TTL مطلبی جالب برای بررسی دستور Ping است. عمل TTL از به لوپ افتادن پاکت های پینگ جلوگیری می کند TTL. هاپ ها را در مسیر خود شمارش می کند و در هر هاپ یک شماره از TTL کم می شود. وقتی که عدد TTL به صفر برسد این بدان معناست که زمان تعیین شده تمام شده و پیغام زیر نمایش داده می شود:

```
Reply from ۲۴.۶۷.۱۸۰.۱: TTL expired in transit
```

در صورتیکه این پیغام را دریافت کرده باشید به احتمال قوی مشکل Routing دارید. شما می توانید در TTL تغییر حاصل نمایید و برای این کار از دستور ping -i استفاده کنید

رفع مشکل توسط دستور Ping

اگرچه دستور ping بطور کامل مشکل را حل نمی کند و احتمال خطا در نتیجه گیری با توجه به تجربه مدیر شبکه وجود خواهد داشت اما می توان تست های مفیدی را برای تشخیص بهتر خطا با این دستور ساده انجام داد.

۱- آدرس لوپ بک کامپیوتر خود را توسط دستور ۱۲۷.۰.۰.۱ ping بررسی کنید. در صورتیکه موفقیت ping شما از سلامت TCP/IP دستگاه خود مطمئن خواهید شد. در صورتیکه نتوانید آدری لوپ بک را پینگ کنید به احتمال قوی باید TCP/IP دستگاه خود را دوباره نصب و تنظیم کنید .

۲- آدرس شبکه کارت شبکه خود را پینگ کنید در صورت موفقیت مطمئن خواهید شد که TCP/IP درست کار می کند و در غیر اینصورت مشکل در تنظیم آدرس شبکه رو کارت شبکه دارید و یا اینکه کارت شبکه شما به درستی نصب نشده است.

۳- آدرس شبکه کامپیوتر دیگر را پینگ کنید. با مشاهده پینگ موفق مطمئن خواهید شد که کامپیوتر شما در ارتباط با کامپیوترهای دیگر روی شبکه و دیدن منابع مشکلی نخواهد داشت. در غیر اینصورت ارتباط کامپیوتر شما به شبکه دارای مشکل است و باید اتصالات را بررسی کنید.

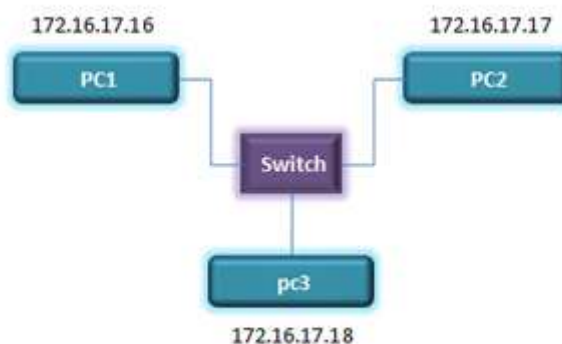
۴- پس از اطمینان از اینکه آدرس شبکه کامپیوتر شما درست کار می کند و قادر هستید کامپیوتر های دیگر در شبکه را ببینید ، حال باید ببینید آیا کامپیوتر شما کامپیوترهای خارج شبکه را نیز می تواند به راحتی ببیند یا خیر. برای این منظور باید آدرس Default Gateway را پینگ کنید.

۵- در صورتیکه که توانستید آدرس Default Gateway را در مرحله قبل پینگ کنید حال می توانید اقدام به آدرس شبکه کامپیوتری خارج از شبکه خود را پینگ کنید.

همانطور که مشاهده کردید با انجام موارد بالا بررسی خوبی بر صحت ارتباط کامپیوتر خود خواهید داشت. در صورتیکه آدم خوشبینی هستید می تواند مرحله پنج را در ابتدا انجام دهید. اگر پینگ در محله پنج بدون مشکل انجام شود نشاندهنده آن است که کلیه مراحل بالا نیز به خوبی کار می کنند و در غیر اینصورت از مرحله یک بررسی خود را شروع کنید.

دستور ping برای عیب یابی شبکه

در یک شبکه کامپیوتری مثل زیر

اگر شبکه ما مانند شبکه بالا باشد و بخواهیم ارتباط بین PC1 و PC2 را چک کنیم از درون PC1 در command prompt دستور ping را به صورت زیر می نویسیم:

ping ۱۷۲.۱۶.۱۷.۳

این دستور ۴ پکت به سمت مقصد ارسال می کند و منتظر دریافت ۴ جواب می ماند. اگر پاسخ به صورت روبرو بود یعنی ارتباط برقرار است،

Reply from ۱۷۲.۱۶.۱۷.۱۶: bytes=۳۲ time<۱ms TTL=۱۲۸

و مشکلی نیست. عددی که در قسمت time آمده با واحد میلی ثانیه بوده و زمان رفت و برگشت پکت را نشان می دهد، هر چه این عدد کمتر باشد یعنی ارتباط خوبی بین این دو سیستم وجود دارد.

```

Administrator: C:\Windows\system32\cmd.exe
C:\Users\Arman>ping 172.16.17.16

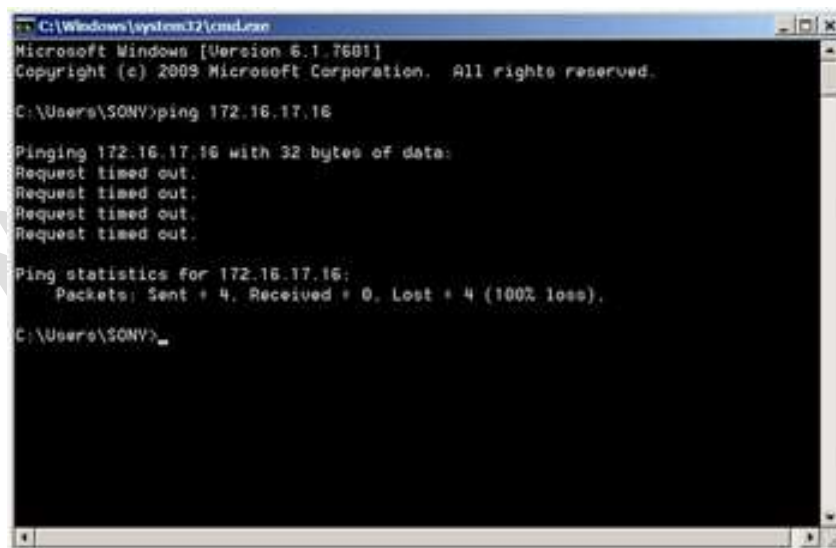
Pinging 172.16.17.16 with 32 bytes of data:
Reply from 172.16.17.16: bytes=32 time<1ms TTL=128
Reply from 172.16.17.16: bytes=32 time<1ms TTL=128
Reply from 172.16.17.16: bytes=32 time<1ms TTL=128
Reply from 172.16.17.16: bytes=32 time<1ms TTL=128

Ping statistics for 172.16.17.16:
    Packets: Sent = 4, Received = 4, Lost = 0 (0% loss),
    Approximate round trip times in milli-seconds:
        Minimum = 0ms, Maximum = 0ms, Average = 0ms

C:\Users\Arman>
  
```

اگر پاسخ به صورت **Request time out** باشد یعنی مشکلی در ارتباط وجود دارد که این مشکل می تواند سخت افزاری یا نرم افزاری مثل فایروال سیستم مقصد و ... باشد. یعنی ممکن است همه ارتباط ها برقرار

باشد ولی فایروال مبدأ یا مقصد اجازه ورود و یا خروج به پکت های ICMP را نمی دهد که با تنظیم فایروال و یا off کردن آن این مشکل حل می شود


```
C:\Windows\system32\cmd.exe
Microsoft Windows [Version 6.1.7601]
Copyright (c) 2009 Microsoft Corporation. All rights reserved.

C:\Users\SONY>ping 172.16.17.16

Pinging 172.16.17.16 with 32 bytes of data:
Request timed out.
Request timed out.
Request timed out.
Request timed out.

Ping statistics for 172.16.17.16:
    Packets: Sent = 4, Received = 0, Lost = 4 (100% loss),

C:\Users\SONY>
```

اگر پاسخ به صورت **Reply from Destination host unreachable** باشد؛ یعنی دسترسی به مقصد از لحاظ فیزیکی امکان پذیر نیست و عمده این ایراد مربوط به کامپیوتر مبدأ است که احتمالاً شبکه آن unplug می باشد، یعنی کابل به درستی متصل نیست و یا کارت شبکه مشکلی دارد.

نکته: اگر بخواهید بیش از ۴ پکت ارسال شود و این کار تداوم داشته باشد از سویچ -t در انتهای دستور ping استفاده کنید.

اگر بخواهید اینترنت سیستم را چک کنید، می توانید باز هم از ping استفاده کنید. برای این کار یک کامپیوتر در شبکه جهانی اینترنت را که معمولاً همیشه در دسترس هستند را ping می کنیم مثل DNS های معروف جهانی به طور مثال

ping ۴.۲.۲.۴ -t

اگر پاسخ **Reply** باشد یعنی سیستم شما به اینترنت متصل است.

معرفی دستور Tracert

Tracert کامندی است که تنها برای انجام یک وظیفه ی اساسی طراحی شده است و آن نیز تعیین مسیری است که بسته های داده برای رسیدن به مقصد طی می کنند. این دستور با دستور ping متفاوت است. در واقع ping شما می گوید که آدرسی که آن را ping کرده اید فعال یا run است یا خیر و برقراری ارتباط را

بررسی می کند اما tracert تک تک روترهایی را که بسته های داده در مسیر با آن برخورد خواهند داشت را برای کاربر نشان می دهد. در واقع زمانی که بسته های داده به مقصد نمی رسند و یا زمان پاسخ دستور ping زمانی نامعقول و طولانی باشد از این دستور استفاده می کنیم. لازم به ذکر است که این کامند هم همانطور که پیشتر ذکر کردم، همانند کامند ping از پروتکل ICMP استفاده می کند .

این کامند به شما کمک می کند تا تعداد شبکه ها یا هاب های بین شما و کامپیوتر مقصد را بدانید. برای درک بهتر کاربرد این دستور یک مثال میزنم: فرض کنید که data packet ها یا همان بسته های داده از دفتر نمایندگی شرکتی در آبادان تا دفتر نمایندگی آن شرکت در تهران به طور معمول ۱۳ هاب را طی می کنند اما یک روز کاربران از سرعت پایین شبکه شاکی می شوند، زمانی که شما از این دستور استفاده می کنید متوجه می شوید که تعداد هاب ها به ۲۰ عدد افزایش یافته است که این بدان معناست که بسته ها مسیر دیگری را برای رسیدن به مقصد طی می کنند و این ممکن است به این علت باشد که مسیری که بسته ها به صورت معمول طی می کرده اند down شده باشد و بسته های داده ی شما برای رسیدن به مقصد مجبورند مسیر دیگری را طی کنند. در واقع در یک شرکت اگر هم شما برای داشتن یک شبکه ی خوب ، از تجهیزات خوب نیز استفاده کنید، اما به محض اینکه داده های شما وارد دنیای وسیع اینترنت شدند کسی نمی تواند تصمیم بگیرد که داده ها چه مسیری را برای رسیدن به مقصد طی کنند. به عبارتی پروسه ی مسیریابی یک پروسه ی پویا است اما با استفاده از این کامند می توانید متوجه شوید که مشکل در شبکه شما از کجا یا کدام روتر است .

برای خطایابی مشکل به وجود آمده می توانید از این دستور بدین صورت استفاده کنید :

Tracert <hostname>

یا

Tracert <ipaddress>

همانطور که گفتیم ، اگرچه این دستور نمی تواند علت رخ دادن مشکل را کشف کند اما میتواند نقطه ای را که مشکل در آنجا رخ داده است را پیدا کند، سپس دارندگان روترهای معیوب نسبت به برطرف کردن مشکل اقدام می کنند. استفاده از tracert ممکن است در ابتدا کمی گیج کننده باشد. زمانی که یک hostname یا یک ipaddress را tracert می کنیم اطلاعات مربوط به هاب ها در ۵ ستون نمایش داده می شود. در ستون اول ، تعداد هاب هایی که بسته ها رد می کنند را نشان می دهند. در ۳ ستون بعدی ، مدت زمانی که رسیدن

بسته ها به روتر ها را نشان می دهد و در ستون آخر لیست کامل domain name هر روتر نشان داده می شود .

سوئیچ های Tracert

- : d-این سوئیچ مانع از تبدیل IP ها به hostname ها می شود. بدون استفاده از این سوئیچ برنامه همچنان کار می کند منتها با تبدیل IP مربوط به هر هاب به hostname آن که این عمل سرعت انجام پروسه را پایین می آورد.

- : h-با استفاده از این سوئیچ می توان حداکثر تعداد هاب های یک روتر را تعیین کرد. به صورت پیش فرض تعداد هاب هایی که بسته ها برای رسیدن به remote host می کنند ۳۰ عدد می باشد. اما در برخی موارد که لازم است این تعداد محدود شوند می توان از این سوئیچ استفاده کرد.

- : w-مدت زمانی را (بر اساس میلی ثانیه) که طول می کشد تا یک برنامه منتظر پاسخ بماند را تعیین می کند. در مواقعی که مشکل پهنای باند داریم ، کم یا زیاد کردن این مدت زمان می تواند به ما کمک کند.

- : j-بدن استفاده از این سوئیچ، بسته ها از مسیری که به صورت پیش فرض برایشان در نظر گرفته شده عبور می کنند. زمانی که از این سوئیچ استفاده می کنید، tarcert همان مسیری را که برایش تعریف شده دنبال می کند و به کامپیوتر شما برمیگردد. به این option که Loose Source Routing Option می گویند و کامند آن به صورت زیر اجرا می شود.

< Tracert -j <hop list

در آخر tarcert بازار سودمندی است که علت در دسترس نبودن یک remote host را مشخص می کند. این کامند در ویندوز استفاده می شود. کامند معادل آن در لینوکس tracerout می باشد. جدول سوئیچ های tarcert را در زیر می توانید مشاهده کنید .

```

Usage: tracert [-d] [-h maximum_hops] [-j host-list] [-w timeout]
           [-R] [-S srcaddr] [-4] [-6] target_name

Options:
-d          Do not resolve addresses to hostnames.
-h maximum_hops  Maximum number of hops to search for target.
-j host-list  Loose source route along host-list (IPv4-only).
-w timeout    Wait timeout milliseconds for each reply.
-R          Trace round-trip path (IPv6-only).
-S srcaddr    Source address to use (IPv6-only).
-4          Force using IPv4.
-6          Force using IPv6.

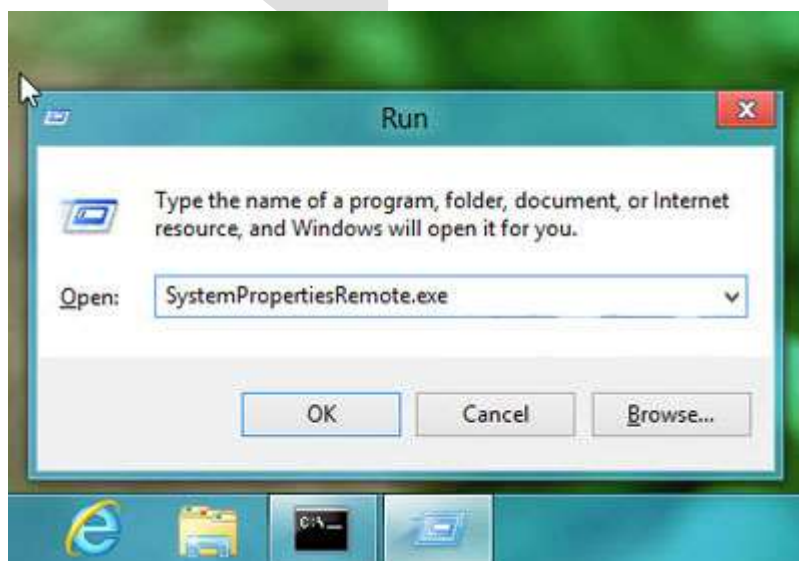
C:\Users\SERVER>_

```

نحوه فعال کردن Remote Desktop در ویندوز ۷ و ۸

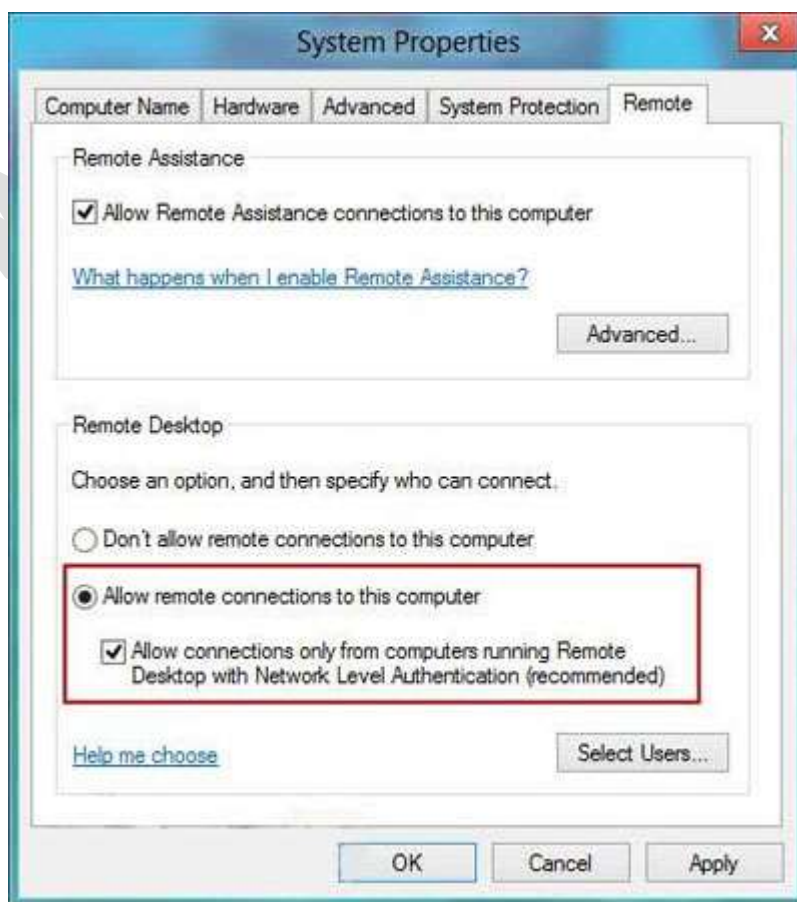
برای آن دسته از کاربرانی که نمی دانند Remote Desktop یا همان RDP چیست باید توضیح دهم که اولین بار در ویندوز XP ابزار Remote Desktop به کاربران ویندوز معرفی شد. شما می توانید با استفاده از ریموت دسکتاپ، کامپیوتر دیگری را بدون نیاز به نشستن پشت آن و از راه دور کنترل کنید. اگر شما می خواهید ابزار ریموت دسکتاپ را در ویندوز ۷ و ویندوز ۸ مورد استفاده قرار دهید ابتدا باید آن را فعال کنید. در این پست قصد داریم شما را با نحوه فعال کردن Remote Desktop آشنا کنیم. لازم به ذکر است که مراحل گفته شده در ویندوز ۷ و ویندوز ۸ هیچ تفاوتی با هم ندارند.

#ابتدا با استفاده از کلید ترکیبی Win+R پنجره Run را باز کرده و عبارت SystemPropertiesRemote.exe را تایپ کنید و کلید Enter را فشار دهید.

#بعد از باز شدن کادر محاوره ای System Properties و در زبانه Remote ، تیک گزینه زیر را بزنید و بر روی OK کلیک کنید:

Allow remote connections to this computer

#حالا شما باید آدرس IP کامپیوتر را بدست آورید. پنجره Run را باز کرده و عبارت cmd را تایپ کرده و کلید Enter را فشار دهید. بعد از باز شدن پنجره Command Prompt دستور ipconfig را تایپ کرد و کلید Enter را فشار دهید. با استفاده از این دستور شما می توانید آدرس IP کامپیوتر را بدست آورید.

#تا اینجا مراحل گفته شده باید بر روی کامپیوتر مقصد یا همان کامپیوتری که قصد دارید از راه دور کنترل کنید، انجام شود. حالا به کامپیوتر مبدا بروید و در پنجره Run عبارت mstsc را تایپ کنید و کلید Enter را فشار دهید. بعد از باز شدن پنجره Remote Desktop Connection آدرس IP کامپیوتر مقصد را وارد کرده و بر روی دکمه Connect کلیک کنید تا به کامپیوتر مورد نظر متصل شوید.

